

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. rugsėjo 2 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Elektroniniai ryšiai – Reglamentas (ES) 2015/2120 – 3 straipsnis – Atvira interneto prieiga – 3 straipsnio 1 dalis – Galutinių paslaugų gavėjų teisės – 3 straipsnio 2 dalis – Susitarimų ar komercinės praktikos, ribojančių galutinių paslaugų gavėjų galimybę naudotis teisėmis, draudimas – 3 straipsnio 3 dalis – Pareiga valdyti srautą vienodomis sąlygomis be diskriminavimo – Galimybė įgyvendinti pagrįstas srauto valdymo priemones – Papildoma tarifų pasirinktis, vadinama „nuliniu tarifu“ – Dalijimosi internetu ribojimas“

Byloje C-5/20

dėl *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Diuselendorfo aukštesnysis apygardos teismas, Vokietija) 2019 m. gruodžio 17 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2020 m. sausio 7 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

prieš

Vodafone GmbH,

dalyvaujant

Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen,

TEISINGUMO TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas N. Wahl (pranešėjas), teisėjai F. Biltgen ir J. Passer,

generalinis advokatas E. Tanchev,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

* Proceso kalba: vokiečių.

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.*, atstovaujamos *Rechtsanwalt* T. Rader,
- *Vodafone GmbH*, atstovaujamos *Rechtsanwältin* D. Herrmann,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos J. Möller ir D. Klebs,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos M. K. Bulterman ir M. Noort,
- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos A. Posch,
- Rumunijos vyriausybės, atstovaujamos E. Gane, A. Wellman ir L. Lițu,
- Europos Komisijos, atstovaujamos G. Braun, T. Scharf ir L. Nicolae,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/2120, kuriuo nustatomos priemonės, susijusios su atvira interneto prieiga, ir kuriuo iš dalies keičiami Direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis, ir Reglamentas (ES) Nr. 531/2012 dėl tarptinklinio ryšio per viešuosius judriojo ryšio tinklus Sąjungoje (OL L 310, 2015, p. 1), 3 straipsnio 1 ir 2 dalių išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.* (Federalinė vartotojų centrų ir asociacijų sąjunga, toliau – *Bundesverband*) ir *Vodafone GmbH* ginčą dėl šios bendrovės sutartyse naudojamų tam tikrų standartinių sąlygų.

Teisinis pagrindas

- 3 Reglamento 2015/2120 6, 8 ir 9 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:
„(6) galutiniai paslaugų gavėjai, naudodamiesi savo interneto prieigos paslauga, turėtų turėti teisę į prieigą prie informacijos ir turinio bei galėti juos skleisti ir naudoti bei teikti taikomąsias programas ir paslaugas nediskriminuojant. <...>

<...>

- (8) teikiant interneto prieigos paslaugas, tų paslaugų tiekėjai [teikėjai] visam srautui turėtų taikyti vienodas sąlygas be diskriminavimo, apribojimų ar kišimosi, neatsižvelgiant į tai, kas yra srauto siuntėjas ar gavėjas, koks jo turinys, taikomoji programa ar paslauga arba galiniai įrenginiai. Pagal bendruosius Sąjungos teisės principus ir nusistovėjusią teismo praktiką palyginamiems atvejams neturėtų būti taikomos skirtingos sąlygos, o skirtingiems atvejams neturėtų būti taikomos vienodos sąlygos išskyrus atvejus, kai tai objektyviai pateisinama;
- (9) pagrįsto srauto valdymo tikslas – prisidėti prie veiksmingo tinklo išteklių naudojimo ir bendros perdavimo kokybės optimizavimo reaguojant į konkrečių kategorijų srauto objektyviai skirtingus paslaugų techninės kokybės reikalavimus – taigi perduodamo turinio, taikomųjų programų ir paslaugų. Interneto prieigos paslaugų teikėjų taikomos pagrįsto srauto valdymo priemonės turėtų būti skaidrios, nediskriminuojančios ir proporcingos ir neturėtų būti grindžiamos komerciniais sumetimais. Reikalavimas, kad srauto valdymo priemonės būtų nediskriminuojančios, neužkerta kelio interneto prieigos paslaugų teikėjams, siekiant optimizuoti bendrą perdavimo kokybę, įgyvendinti srauto valdymo priemones, kuriomis diferencijuojamos objektyviai skirtingos srauto kategorijos. Bet kuris toks diferencijavimas, siekiant optimizuoti bendrą kokybę ir paslaugų gavėjų patirtį, turėtų būti leidžiamas tik remiantis specifinių kategorijų srauto objektyviai skirtingais paslaugų techninės kokybės reikalavimais (pavyzdžiui, delsos, drebjimo, paketų praradimo ir juostos pločio atžvilgiu), o ne komerciniais sumetimais. Tokios diferencijavimo priemonės turėtų būti proporcingos bendros kokybės optimizavimo tikslui ir jomis lygiaverčiam srautui turėtų būti taikomos vienodos sąlygos. Tokios priemonės neturėtų būti taikomos ilgiau negu būtina.“

4 Šio reglamento 1 straipsnio „Dalykas ir taikymo sritis“ 1 dalyje numatyta:

„Šiuo reglamentu nustatomos bendros taisyklės, kad būtų užtikrintos vienodos ir nediskriminuojančios sąlygos srauto atžvilgiu teikiant interneto prieigos paslaugas ir susijusios galutinių paslaugų gavėjų teisės.“

5 Minėto reglamento 3 straipsnio „Atviros interneto prieigos užtikrinimas“ 1–3 dalyse nustatyta:

„1. Galutiniai paslaugų gavėjai, naudodamiesi savo interneto prieigos paslauga, turi teisę į prieigą prie informacijos ir turinio, gali juos skleisti, naudoti ir teikti pasirinktas taikomas programas ir paslaugas bei naudoti pasirinktus galinius įrenginius neatsižvelgiant į galutinio paslaugų gavėjo ar paslaugų teikėjo vietą arba informacijos, turinio, taikomosios programos arba paslaugos vietą, kilmę ar paskirties vietą.

<...>

2. Interneto prieigos paslaugų teikėjų ir galutinių paslaugų gavėjų susitarimai dėl interneto prieigos paslaugų komercinių ir techninių sąlygų bei parametrų, kaip antai, kainos, duomenų kiekio ar spartos, ir interneto prieigos paslaugų teikėjų komercinė praktika neturi riboti galimybės galutiniams paslaugų gavėjams naudotis 1 dalyje nustatytais teisėmis.

3. Interneto prieigos paslaugų teikėjai teikdami interneto prieigos paslaugas visam srautui taiko vienodas sąlygas be diskriminavimo, apribojimų ar kišimosi, neatsižvelgiant į tai, kas yra siuntėjas ir gavėjas, koks yra prieinamas ar skleidžiamas turinys, kokios taikomosios programos ar paslaugos yra naudojamos ar teikiamos arba kokie galiniai įrenginiai yra naudojami.

Pirma pastraipa neužkertamas kelias interneto prieigos paslaugų teikėjams diegti pagrįstas srauto valdymo priemonės. Kad tokios priemonės būtų laikomos pagrįstomis, jos turi būti skaidrios, nediskriminacinės, proporcingos ir turi būti grindžiamos ne komerciniais sumetimais, o objektyviai skirtingais specifinėms srauto kategorijoms taikomais paslaugų techninės kokybės reikalavimais. Tokiomis priemonėmis neturi būti stebimas konkretus turinys, ir jos neturi būti taikomos ilgiau, nei būtina.

Interneto prieigos paslaugų teikėjai neturi taikyti srauto valdymo priemonių, kurios viršytų antroje pastraipoje nustatytas priemonės, ir visų pirma neturi blokuoti, sulėtinti, keisti, apriboti, trukdyti perduoti, pabloginti ar diskriminuoti konkretaus turinio, taikomųjų programų ar paslaugų arba tam tikrų jų kategorijų, išskyrus atvejus, kai tokios priemonės yra būtinos, jas taikant tik tiek laiko, kiek būtina, siekiant:

- a) laikytis Sąjungos teisėkūros procedūra priimamų aktų arba nacionalinės teisės aktų, atitinkančių Sąjungos teisę, kurie taikomi interneto prieigos paslaugų teikėjui, arba siekiant laikytis priemonių, atitinkančių Sąjungos teisės aktus, kuriais įgyvendinami tokie Sąjungos teisėkūros procedūra priimami aktai arba nacionalinės teisės aktai, įskaitant teismo arba viešosios valdžios institucijų, kurioms suteikti atitinkami įgaliojimai, sprendimų;
- b) išlaikyti tinklo, per tą tinklą teikiamų paslaugų ir galutinių paslaugų gavėjų galinių įrenginių vientisumą ir saugumą;
- c) užkirsti kelią gresiančiai tinklo perkrovai ir sušvelninti neįprastos arba laikinos tinklo perkrovos poveikį, su sąlyga, kad lygiaverčiams srautams taikomos vienodos sąlygos“.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 6 *Bundesverband* yra federacija, kuri jungia šešiolika federalinių žemių vartotojų apsaugos organizacijų ir kitas vartotojų apsaugos srityje Vokietijoje veikiančias organizacijas.
- 7 *Vodafone* yra informacinių ir ryšių technologijų sektoriuje veikianti įmonė. Ji savo klientams siūlo papildyti bazinį paslaugų paketą užsisakant nemokamas tarifų pasirinktis, vadinamas „nuliniu tarifu“, t. y. „Vodafone Pass“ („Video Pass“, „Music Pass“, „Chat Pass“, ir „Social Pass“). Šios tarifų pasirinktys leidžia naudotis *Vodafone* įmonių partnerių paslaugomis, neįskaitant duomenų kiekio, suvartoto naudojantis šiomis paslaugomis, į baziniame paslaugų pakete suteiktą duomenų kiekį. Vis dėlto sulėtėjęs perdavimo greitis, numatytas tuo atveju, kai išnaudojamas baziniame pakete suteiktas duomenų kiekis, taip pat taikomas naudojimuisi įmonių partnerių paslaugomis. Pirmoji tarifų pasirinktis jau būna įtraukta į bazinį paketą, o už papildomą mokestį klientai gali užsisakyti kitas tarifų pasirinktis.
- 8 Dėl šių tarifų pasirinkčių bendrosiose sutarčių sąlygose numatyta, be kita ko, tokia standartinė sąlyga: „Dalijantis internetu su kitais įrenginiais (interneto prieigos taške (anglų k. *hotspot*) <...> suvartoti duomenys įskaitomi į pakete suteiktą duomenų kiekį“.
- 9 *Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen* (Federalinė elektros energijos, dujų, telekomunikacijų, pašto ir geležinkelių tinklų agentūra, Vokietija; toliau – *Bundesnetzagentur*), kaip priežiūros institucija, tyrimą dėl šios sąlygos teisėtumo nutraukė.

- 10 *Bundesverband* pareiškė ieškinį *Landgericht Düsseldorf* (Diuseldorfo apygardos teismas, Vokietija), prašydama uždrausti minėtos sąlygos naudojimą. Šis teismas, išklausęs *Bundesnetzagentur*, atmetė ieškinį, motyvuodamas tuo, kad dalijimasis internetu pagal sutartį nėra draudžiamas, be to, yra techniškai įmanomas.
- 11 Apeliacinis skundas buvo pateiktas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui – *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Diuseldorfo aukštesnysis apygardos teismas, Vokietija), kuris kelia klausimą dėl minėtos sąlygos galiojimo atsižvelgiant į Reglamento 2015/2120 3 straipsnio 1 ir 2 dalis.
- 12 Šiomis aplinkybėmis manydamas, kad Sąjungos teisės išaiškinimas yra būtinas siekiant priimti sprendimą pagrindinėje byloje, *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Diuseldorfo aukštesnysis apygardos teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar Reglamento 2015/2120 3 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad galutinių paslaugų gavėjų teisė naudotis interneto prieigos paslauga pasirinktuose galiniuose įrenginiuose taip pat apima teisę naudotis interneto prieigos paslauga kituose galiniuose įrenginiuose (kitame išmaniajame telefone, planšetiniame kompiuteryje) per galinį įrenginį (pavyzdžiui, išmanųjį telefoną, planšetinį kompiuterį), kuris yra tiesiogiai prijungtas prie viešojo telekomunikacijų tinklo sąsajos (dalijimasis internetu (anglų k. *tethering*))?

2. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas:

Ar šio reglamento 3 straipsnio 1 ir 2 dalis reikia aiškinti taip, kad galutinio paslaugų gavėjo teisė pasirinkti galinį įrenginį neleistinai ribojama tuo atveju, kai dalytis internetu su kitais įrenginiais nedraudžiama pagal sutartį ir tokia galimybė nėra ribojama techniškai, bet pagal sutartinę nuostatą dalijantis internetu suvartotam duomenų kiekiui, kitaip nei nesidalijant internetu suvartotam duomenų kiekiui, netaikomas pasiūlytas nulinis mokesčio tarifas (*zero-rating*), o taip suvartoti duomenys įskaitomi į baziniame pakete suteiktą duomenų kiekį ir, šį viršijus, apmokestinami atskirai?“

Dėl prejudicinių klausimų

- 13 Savo klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento 2015/2120 3 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad galutinių paslaugų gavėjų dalijimosi internetu ribojimas dėl to, kad buvo aktyvuota vadinamoji „nulinio tarifo“ tarifų pasirinktis, yra nesuderinamas su iš šio straipsnio 1 ir 2 dalių kylančiomis pareigomis.
- 14 Pirmiausia reikia pažymėti, kad tarifų pasirinkties, vadinamos „nuliniu tarifu“, taikymas yra komercinė praktika, kai interneto prieigos teikėjas taiko „nulinį tarifą“ ar geresnės kainos tarifą visam duomenų srautui, susijusiam su minėto prieigos teikėjo partnerių siūloma konkrečia taikomąja programa ar jų kategorija, arba šio srauto daliai. Taigi šie duomenys neįskaitomi į duomenų kiekį, suteiktą baziniame pakete. Todėl tokia riboto dydžio paketuose siūloma pasirinktis leidžia interneto prieigos paslaugų teikėjams padidinti savo pasiūlos patrauklumą.

- 15 Taigi Teisingumo Teismui pateikti klausimai, kuriais siekiama padėti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui priimti sprendimą dėl „nulinio tarifo“ pasirinkties naudojimosi sąlygų teisėtumo, grindžiami prielaida, kad pati ši tarifų pasirinktis yra suderinama su Sąjungos teise, visų pirma su Reglamento 2015/2120 3 straipsniu, kuriuo teisės aktų leidėjas ketino įtvirtinti interneto atvėrimo ir neutralumo principus.
- 16 Reglamento 2015/2120 3 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su šio reglamento 6 konstatuojamąja dalimi, įtvirtinta, kad galutinių paslaugų gavėjai ne tik turi teisę į prieigą prie informacijos ir turinio, teisę naudoti taikomas programas ir paslaugas, skelbti informaciją ir turinį, bet ir teisę teikti taikomas programas ir paslaugas.
- 17 Pagal Reglamento 2015/2120 3 straipsnio 2 dalį, pirma, interneto prieigos paslaugų teikėjų ir galutinių paslaugų gavėjų sudaryti susitarimai ir, antra, šių teikėjų vykdoma komercinė veikla turi neriboti galutinių paslaugų gavėjų galimybės naudotis šio straipsnio 1 dalyje nurodytomis teisėmis.
- 18 Reglamento 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje visų pirma numatyta, kad interneto prieigos paslaugų teikėjai visam srautui taiko vienodas sąlygas be diskriminavimo, apribojimų ar kišimosi, neatsižvelgdami, be kita ko, į tai, kokios taikomosios programos ar paslaugos yra naudojamos arba teikiamos.
- 19 Toliau šio 3 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nurodyta, kad šios dalies pirma pastraipa neužkertamas kelias interneto prieigos paslaugų teikėjams diegti pagrįstas srauto valdymo priemonės, ir patikslinta: tam, kad tokios priemonės būtų laikomos pagrįstomis, pirma, jos turi būti skaidrios, nediskriminacinės ir proporcingos, antra, jos turi būti grindžiamos ne komerciniais sumetimais, o objektyviai skirtingais specifinėms srauto kategorijoms taikomais paslaugų techninės kokybės reikalavimais, ir, trečia, jomis neturi būti stebimas konkretus turinys ir jos neturi būti taikomos ilgiau, nei būtina.
- 20 Galiausiai minėto 3 straipsnio 3 dalies trečioje pastraipoje numatyta, kad interneto prieigos paslaugų teikėjai neturi taikyti srauto valdymo priemonių, kurios viršytų nustatytas antroje pastraipoje, konkrečiai kalbant, jie neturi blokuoti, sulėtinti, keisti, apriboti, trukdyti perduoti, pabloginti ar diskriminuoti konkretaus turinio, taikomųjų programų ar paslaugų arba tam tikrų jų kategorijų, išskyrus atvejus, kai tokias priemones būtina taikyti nustatytą laiką, siekiant laikytis pagal Sąjungos teisėkūros procedūrą priimamų aktų, Sąjungos teisę atitinkančių nacionalinės teisės aktų arba priemonių, atitinkančių Sąjungos teisės aktus, kuriais įgyvendinami tokie pagal Sąjungos teisėkūros procedūrą priimami aktai ar nacionalinės teisės aktai, arba siekiant išlaikyti tinklo, per tą tinklą teikiamų paslaugų ir galutinių paslaugų gavėjų galinių įrenginių vientisumą ir saugumą, arba užkirsti kelią gresiančiai tinklo perkrovai ir sušvelninti neįprastos arba laikinos tinklo perkrovos poveikį.
- 21 Kaip matyti iš Reglamento 2015/2120 1 straipsnio, šiomis įvairiomis nuostatomis siekiama užtikrinti vienodas ir nediskriminuojančias sąlygas srauto atžvilgiu teikiant interneto prieigos paslaugas bei susijusias galutinių paslaugų gavėjų teises (šiuo klausimu žr. 2020 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Telenor Magyarország*, C-807/18 ir C-39/19, EU:C:2020:708, 23–27 punktus).

- 22 Pirma, reikia priminti, kad Teisingumo Teismas turėjo progą patikslinti, kad, jei interneto prieigos paslaugų teikėjo elgesys yra nesuderinamas su Reglamento 2015/2120 3 straipsnio 3 dalimi, galima nesvarstyti klausimo, ar toks elgesys yra suderinamas su iš to reglamento 3 straipsnio 2 dalies kylančiomis pareigomis (šiuo klausimu žr. 2020 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Telenor Magyarország*, C-807/18 ir C-39/19, EU:C:2020:708, 28 punktą).
- 23 Vadinasi, pareigos valdyti visą srautą vienodomis sąlygomis neįvykdymas negali būti pateisinamas sutarties laisvės principu, pripažintu to paties reglamento 3 straipsnio 2 dalyje.
- 24 Antra, Teisingumo Teismas taip pat pažymėjo, kad pagal Reglamento 2015/2120 3 straipsnio 3 dalį draudžiama bet kokia priemonė, prieštaraujanti pareigai valdyti srautą vienodomis sąlygomis, jeigu tokia priemonė grindžiama komerciniais sumetimais.
- 25 Visų pirma reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 18 punkto, Reglamento 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje, siejamoje su šio reglamento 8 konstatuojamąja dalimi, interneto prieigos paslaugų teikėjams nustatoma bendra pareiga visam srautui taikyti vienodas sąlygas be diskriminavimo, apribojimų ar kišimosi, nuo kurios šie teikėjai jokių būdu negali nukrypti savo komercine praktika arba su galutiniais paslaugų gavėjais sudarytais susitarimais (2020 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Telenor Magyarország*, C-807/18 ir C-39/19, EU:C:2020:708, 47 punktas).
- 26 Be to, iš Reglamento 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies antros pastraipos bei iš šio reglamento 9 konstatuojamosios dalies, kuria remiantis ši pastraipa turi būti aiškinama, matyti, kad, nors privalo laikytis šios bendros pareigos, interneto prieigos paslaugų teikėjai išsaugo galimybę imtis pagrįstų srauto valdymo priemonių. Tačiau šia galimybe įmanoma pasinaudoti, tik jeigu tokios priemonės pagrįstos „konkrečių kategorijų srauto objektyviai skirtingais paslaugų techninės kokybės reikalavimais“, o ne „komerciniais sumetimais“. Visų pirma tokiais „komerciniais sumetimais“ laikytina bet kokia interneto prieigos paslaugų teikėjo priemonė, taikoma bet kuriam galutiniam paslaugų gavėjui, dėl kurios, nesiremiant minėtais objektyviai skirtingais reikalavimais, įvairių turinio, taikomųjų programų ar paslaugų teikėjų siūlomam turiniui, taikomosioms programoms ar paslaugoms nėra taikomos vienodos sąlygos be diskriminavimo (2020 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Telenor Magyarország*, C-807/18 ir C-39/19, EU:C:2020:708, 48 punktas).
- 27 Vis dėlto dėl tokios tarifų pasirinkties, vadinamos „nuliniu tarifu“, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, interneto sraute daromas skirtumas remiantis komerciniais sumetimais, nes į bazinį paketą neįskaitomas srautas, skirtas partnerių taikomosioms programoms. Todėl tokia komercinė veikla netenkina Reglamento 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje nustatytos bendros pareigos srautui taikyti vienodas sąlygas be diskriminavimo ar kišimosi.
- 28 Reikia pabrėžti, kad šis pareigų neįvykdymas, kylantis iš paties tokios tarifų pasirinkties pobūdžio dėl jos skatinamojo poveikio, išlieka, neatsižvelgiant į tai, ar įmanoma toliau nevaržomai naudotis interneto prieigos teikėjo partnerių įkeltu turiniu, kai išnaudojami baziniame pakete suteikti duomenys.
- 29 Be kita ko, kaip priminta šio sprendimo 23 punkte, nesvarbu, ar tokia tarifų pasirinktis įtvirtinta sutartyje, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2015/2120 3 straipsnio 2 dalį, ir ar ja siekiama patenkinti tikruosius kliento arba interneto turinio teikėjo poreikius.

- 30 Galiausiai nereikia atsižvelgti į srauto valdymo priemonėms numatytas išimtis, nes pagal Reglamento 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą tokios priemonės negali būti grindžiamos interneto prieigos teikėjo vykdoma komercine strategija.
- 31 Iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo pateiktos informacijos matyti, kad dalijimosi internetu ribojimas, su kuriuo susiję visi šio teismo pateikti klausimai, taikomas tik tada, kai pasirenkama aktyvuoti vadinamąją „nulinio tarifo“ pasirinktį.
- 32 Vis dėlto, kadangi tokia tarifų pasirinktis prieštarauja iš Reglamento 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies kylančioms pareigoms, šis prieštaravimas išlieka nepriklausomai nuo siūlomų tarifų pasirinkčių naudojimo sąlygų formos ar pobūdžio, kaip, pavyzdžiui, pagrindinėje byloje nagrinėjamas naudojimosi tarifų pasirinktimi ribojimas už nacionalinės teritorijos ribų.
- 33 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti: Reglamento 2015/2120 3 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad dalijimosi internetu ribojimas dėl to, kad buvo aktyvuota vadinamoji „nulinio tarifo“ tarifų pasirinktis, yra nesuderinamas su pareigomis, kylančiomis iš šio straipsnio 3 dalies.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 34 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendžia:

2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/2120, kuriuo nustatomos priemonės, susijusios su atvira interneto prieiga, ir kuriuo iš dalies keičiami Direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis, ir Reglamentas (ES) Nr. 531/2012 dėl tarptinklinio ryšio per viešuosius judriojo ryšio tinklus Sąjungoje, 3 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad dalijimosi internetu ribojimas dėl to, kad buvo aktyvuota vadinamoji „nulinio tarifo“ tarifų pasirinktis, yra nesuderinamas su pareigomis, kylančiomis iš šio straipsnio 3 dalies.

Parašai.